

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.9.2006
KOM(2006) 500 lopullinen

2006/0172 (CNS)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

Energiakasvijärjestelmän uudelleentarkastelu

(yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 92 artiklan nojalla)

{SEK(2006) 1167}

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja oikaisemisesta sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

(komission esittämä)

KOMISSIION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

Energiakasvijärjestelmän uudelleentarkastelu

(yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 92 artiklan nojalla)

SISÄLLYSLUETTELO

1.	JOHDANTO	3
2.	KERTOMUKSEN ALA	3
3.	NYKYTILANNE JA VIIMEAIKAINEN KEHITYS EU-15:ssä	4
3.1.	Järjestelmän käyttö.....	4
3.2.	Energiakasvijärjestelmään sisältyvät viljelykasvit ja -alat.....	5
3.3.	Energiakasvien kehitysnäkymät lyhyellä aikavälillä EU-15:ssä.....	5
3.4.	Arviointiraporttia koskevat alustavat päätelmät.....	5
4.	TILANNE UUSISSA JÄSENVALTIOISSA JA JÄRJESTELMÄN MUKAUTTAMINEN	6
4.1.	Energiakasvien tuen oikeudellinen asema	6
4.2.	Biopolttoaineita koskevan aloitteen täytäntöönpano	7
4.3.	Energiakasvien kehitysnäkymät lyhyellä aikavälillä uusissa jäsenvaltioissa	7
5.	JÄRJESTELMÄN KEHITTÄMINEN TULEVAISUUDESSA	8
5.1.	Energiakasvien tuen ulottaminen kaikkiin uusiin jäsenvaltioihin.....	8
5.2.	Taaton enimmäispinta-alan mukauttaminen	8
5.3.	Monivuotisten viljelmien perustamisesta maksettavan kansallisen tuen käyttöönotto	8
5.4.	Mahdollisuudet yksinkertaistaa energiakasvien tukijärjestelmää	9
6.	PÄÄTELMÄT	9

1. JOHDANTO

Komissio ehdotti vuoden 2003 YMP-uudistusta valmistellessaan, että nykyinen *non food* -kesannointijärjestelmä korvattaisiin päästövähennyshyvityksellä, joka olisi energiakasveista maksettava ei-lajikohtainen tuki ja jonka tavoitteena olisi hiilidioksidipäästöjen vähentäminen, ja kesannointijärjestelmä muutettaisiin pakolliseksi pitkäaikaiseksi vuoroviljelyyn perustumattomaksi kesannoinniksi.

Vuoden 2003 YMP-uudistus kulmineitui neuvoston asetukseen (EY) N:o 1782/2003, jossa säilytetään nykyinen *non food* -kesannointijärjestelmä ja jonka 5 luvussa otetaan käyttöön uusi energiakasvien tuotantotuki. Tukea maksetaan 45 euroa hehtaarilta 1 500 000 hehtaarin taatulle enimmäispinta-alalle, jota ei jaeta jäsenvaltioiden kesken.

Kyseiset kaksi järjestelmää (*non food -tuotanto kesantomaalla* ja *energiakasvit*) ovat käytössä rinnakkain, ja molemmilla tuetaan energiakasvien tuotannon kehitystä. Viljelijät voivat tilanteestaan riippuen valita jommankumman järjestelmän. Kesantomaalle ei voida kuitenkaan maksaa energiakasvien tukea, mutta jos viljelijä tuottaa energiantuotannon raaka-aineita kesantomaalla *non food* -kesannointijärjestelmässä, hänelle maksetaan kesantokorvausta tai hän saa hyvitystä kesannointioikeudesta.

Mainitun neuvoston asetuksen 92 artiklan mukaan komissio esittää 31. päivään joulukuuta 2006 mennessä neuvostolle kertomuksen järjestelmän toteuttamisesta. Tarvittaessa kertomukseen liitetään aiheelliset ehdotukset ja huomioon otetaan biopolttoaineita koskevan EU:n aloitteen täytäntöönpano.

2. KERTOMUKSEN ALA

Tässä kertomuksessa otetaan huomioon järjestelmän ensimmäisten kahden täytäntöönpanovuoden aikaiset kokemukset ja se, kuinka biopolttoaineita koskevassa EU:n aloitteessa on viime aikoina edistytty, mukaan luettuina biomassaa koskeva toimintasuunnitelma¹ ja biopolttoaineita koskeva komission tiedonanto². Tämän lisäksi otetaan huomioon 20. helmikuuta 2006 pidetyn neuvoston 2708. kokouksen päätelmät, joissa valtuuskunnat ”*kehottavat komissiota varmistamaan energiakasvijärjestelmän uudelleen tarkastelun yhteydessä, että järjestelmä on EU:n yleisen biopolttoainepolitiikan mukainen ja että tarjotaan asianmukaisia kannustimia energiakasvien kehittämiseksi kaikissa jäsenvaltioissa, sekä käsittelemään energiakasvijärjestelmän yksinkertaistamista kyseisessä tarkastelussa*”, sekä 8. kesäkuuta 2006 pidetyn energianeuvoston päätelmät, joissa komissiota kehoitetaan ”*yksinkertaistamaan bioenergian tuotantoa ja käyttöä koskevia hallinnollisia menettelyjä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) yhteydessä ja arvioimaan energiakasvijärjestelmän soveltamisen ulottamista kaikkiin jäsenvaltioihin*”.

Tämän pohjalta kertomuksessa tarkastellaan, kuinka järjestelmää voitaisiin edelleen tehostaa vuodesta 2007 alkaen. Tämä seikka ja kertomusajankohta vaikuttavat siihen, ettei kertomuksessa ehkä voida ottaa huomioon energiakasvijärjestelmän yhteyksiä parhailaan käynnissä olevaan biopolttainedirektiivin uudelleentarkasteluun. Kertomuksessa ei ehkä myöskään voida ottaa huomioon kevään 2006 neuvoston päätelmiä, joissa valtion- tai

¹ KOM(2005) 628, 7.12.2005.

² KOM(2006) 34, 8.2.2006.

hallitusten päämiehet sopivat, että vuodeksi 2015 voidaan asettaa uusi, kahdeksan prosentin biopolttoainetavoite. Sitä, kuinka tällainen kehitys mahdollisesti vaikuttaa energiakasvijärjestelmään sekä biopolttoaineisiin ja biomassaan liittyviin muihin YMP-toimenpiteisiin, on tarkasteltava myöhemmin.

Aikarajoitteiden vuoksi tässä kertomuksessa ei käsitellä aiheita, jotka vaativat syvällisempää analyysia (esimerkiksi *non food* -kesannointijärjestelmän ja energiakasvijärjestelmien välinen yhteys tai järjestelmän vaikutukset viljelijöiden tuloihin). Kyseisiä aiheita käsitellään YMP:n vuoden 2008 yleisessä uudelleentarkastelussa, jossa otetaan myös huomioon biopolttoainedirektiivin uudelleentarkastelun tulokset esimerkiksi seuraavilta osin:

- lisätoimenpiteiden tarve biopolttoaineiden käytön edistämiseksi,
- missä määrin tarjontapuolella tarvitaan toimenpiteitä kysyntäpuolen toimenpiteiden rinnalla, ja
- tarve kannustaa viljelijöitä siirtymään monivuotisten kasvien viljelyyn.

3. NYKYTILANNE JA VIIMEAIKAINEN KEHITYS EU-15:SSÄ

3.1. Järjestelmän käyttö

Energiakasvijärjestelmää sovellettiin ensimmäisen kerran vuonna 2004. Viljelyalat, joilta energiakasvien suoria tukia haettiin järjestelmän ensimmäisten kahden täytäntöönpanovuoden aikana, jäivät reilusti alle 1,5 miljoonan hehtaarin taatun enimmäispinta-alan: kokonaisala oli noin 300 000 hehtaaria vuonna 2004 (noin 20 %) ja 570 000 hehtaaria vuonna 2005 (38 %). Vuonna 2005 järjestelmää hyödynsivät eniten Saksa, Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta. Vuoden 2006 alustavat tiedot viittaavat siihen, että kasvu jatkuu vahvana. Vuoden 2006 tarkat tiedot saadaan jäsenvaltioilta syyskuun 2006 puolivälissä.

Kaikkeen energiakasvien tuotantoon ei ole kuitenkaan haettu kesannointihyvitystä eikä energiakasvien tukea. Maatalouden pääosaston omien arvioiden mukaan noin 24 prosentille biodieselin tuotantoon markkinointivuonna 2004/05 ja 38 prosentille markkinointivuonna 2005/06 käytetystä rypsin viljelyalasta ei haettu tukea.

Mahdollisia syitä tähän voidaan tiivistää seuraavasti:

- a. Energiakasvien tukijärjestelmä ja *non food* -kesannointijärjestelmä täydentävät toisiaan. *Non food* -kesannointijärjestelmässä raaka-aineista ei aiheudu vaihtoehtokustannuksia, mutta energiakasvijärjestelmässä raaka-aineet kilpailevat markkinoilla olevien elintarvike- ja rehuotuotantoon tarkoitettujen viljelykasvien kanssa. Energiakasvijärjestelmä ei näin ollen korvaa kesantomaalla harjoitettua energiantuotantoon tarkoitettua kasvinviljelyä vaan on viljelijälle lisävaihtoehto erityisen tuen saamiseksi.
- b. Järjestelmän hallinnointisäännöt saattavat vaikuttaa monimutkaisilta, mikä voi rajoittaa järjestelmän kehitystä. Sokerialan uudistuksen yhteydessä kerääjille annettiin mahdollisuus osallistua järjestelmän hallinnointiin, mikä luultavasti lieventää joitakin ongelmia.
- c. Koska viljelijän on tehtävä kerääjän/jalostajan kanssa sopimus siihen päivään mennessä, jona hän jättää yhtenäishakemuksen, viljelijällä ei ole joustoa ja vapautta

päittää viljelykasvien kaupan pitämisestä (sadon myyminen markkinahinnasta riippuen elintarviketuotantoon tai muuhun kuin elintarviketuotantoon). Todennäköisesti tämän vuoksi jotkin viljelijät tuottavat energiakasveja energiakasvijärjestelmän ja *non food* -kesannointijärjestelmän ulkopuolella saamatta erityistä tukea, sillä he katsovat, että järjestelmän tuoma taloudellinen etu ei täysin korvaa sopimusvelvoitteesta aiheutuvia haittoja. Sopimusvelvoite on kuitenkin keskeinen osa kumpaankin järjestelmää ja liittyy jalostajien toiminnan valvontaan ja hallinnointiin.

3.2. *Energiakasvijärjestelmään sisältyvät viljelykasvit ja -alat*

Tämän kertomuksen liitteessä I esitetään energiakasvialat jäsenvaltioittain vuonna 2004 ja 2005 niissä jäsenvaltioissa, joissa SAPS-järjestelmä³ ei ole käytössä (EU-15 sekä Malta ja Slovenia). Liitteessä II puolestaan esitetään SAPS-järjestelmässä vuonna 2004 viljellyt alat jäsenvaltioittain.

3.3. *Energiakasvien kehitysnäkymät lyhyellä aikavälillä EU-15:ssä*

Bioetanolin ja biodieselin tuotannon kehittymistä koskevat tiedot ja hiljattain rakennettu kapasiteetti osoittavat energiakasvien kysynnän kasvavan merkittävästi lähivuosina (ks. tämän kertomuksen liitteet III ja IV⁴).

Esimerkiksi bioetanolin tuotantokapasiteetti kasvaa vuosina 2005–2008 todennäköisesti nelinkertaiseksi, ja eniten tuotantokapasiteettia on Ranskassa, Saksassa ja Espanjassa. Vuonna 2008 toiminnassa saattaa olla yhteensä noin 42 bioetanolilaitosta, kun vuonna 2005 laitoksia oli vain 13. Biodieselin tuotantokapasiteetti saattaa myös lähes kaksinkertaistua vuosina 2005–2007, ja huomattavia investointeja tehdään Saksassa, Ranskassa ja Espanjassa.

3.4. *Arviointiraporttia koskevat alustavat päätelmät*

DEIAgra – Università degli studi di Bologna on tutkinut yhteisen maatalouspolitiikkaan (YMP) sisältyvien energiakasvitoimenpiteiden täytäntöönpanoa sekä bioenergiamarkkinoita maatalouden pääosaston kanssa tehdystä sopimuksesta samaan aikaan, kun tätä kertomusta on valmisteltu. Alustavat päätelmät perustuvat lähinnä paikallisen tason tutkimuksiin ja rajalliseen määrään bioenergian tuotantotyyppettä, jotka on katsottu edustaviksi. Tulokset ovat siis päteviä ainoastaan tutkittujen alueiden ja bioenergian tuotantotyyppien⁵ kannalta.

Energiakasvien tuki muodostaa merkityksellisen prosenttiosuuden viljelykasvista saatavasta markkinoiden katemarginaalista⁶, jos kyseinen marginaali on kapea tai negatiivinen. Tähän on viitteitä erityisesti seuraavissa tapauksissa: maissi biokaasutuotannossa Niedersachsenissa, auringonkukka biodieseltuotannossa, ohra bioetanolituotannossa Kastilia ja Leónissa sekä

³ SAPS eli yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä – lisätietoja 4.1 kohdassa.

⁴ Esimerkiksi *European Biodiesel Boardin* luvut osoittavat, että biodieselin kokonaistuotanto EU-25:ssä on kasvanut 65 prosenttia vuodesta 2004 vuoteen 2006. Biodieselikapasiteettia koskevat arviot osoittavat 43,5 prosentin kasvua vuodesta 2005 vuoteen 2006.

⁵ Kärnten (maissi – biokaasu), Niedersachsen (rypsi – biodiesel, maissi – biokaasu), Kastilia ja León (aurionkukka – biodiesel, kastelematon tai kasteltu ala, ohra – bioetanoli, kastelematon tai kasteltu ala), Oulu (ruokohelpi – suora poltto voimalaitoksissa), Champagne-Ardenne (vehnä – bioetanoli), Haute-Normandie (rypsi – biodiesel).

⁶ Markkinoiden katemarginaali on markkinavoimien ja kasvinviljelyn tuottavuuden luontaisen vaihtelun yhteisvaikutuksesta aiheutuva marginaali, euroa/ha.

ruokohelpi suorassa poltossa voimalaitoksissa Oulussa. Jos markkinoiden katemarginaali on korkeampi, energiakasvien tuki edustaa pienempää, muttei kuitenkaan vähäpätöistä⁷ prosenttiosuutta kyseisestä marginaalista. Tämä käy ilmi seuraavissa tapauksissa: maissi biokaasutuotannossa Kärntenissä, rypsi biodieselituotannossa Niedersachsenissa, vehnä bioetanoliutuotannossa Champagne-Ardennessa ja rypsi biodieselituotannossa Haute-Normandiassa. Tämä merkitsee, että energiakasvien tuki kannustaa viljelijöitä myymään satonsa energiantuotantoon muiden käyttötarkoitusten sijasta, jos viljelykasvin markkinoiden katemarginaali on alhainen ja kasvi soveltuu energiantuotantoon. Energiakasvien tukea saavat viljelyalat ovat kasvaneet huomattavasti: kasvuluvut olivat vähintään kolminumeroisia vuosina 2004–2005 lähes kaikissa EU-15-maissa. Taattua enimmäispinta-alaa ei ole kuitenkaan saavutettu ensimmäisten kahden täytöntöönpanovuoden aikana.

Non food -kesannointijärjestelmä antaa viljelijöille mahdollisuuden tuottaa muita kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettuja tuotteita pakollisilla kesantoaloilla, ja järjestelmällä on käytännössä edistetty merkittävästi energiakasvien viljelyä: energiakasveja viljeltiin yli 95 prosentilla tällaisista kesantoaloista.

Energiakasvien viljelyä edistävät kuitenkin muutkin seikat kuin energiakasvien tuen ja *non food* -kesannointijärjestelmän kaltainen erityinen tuki. Energiakasvien tuki mielletään hallinnollisesti rasittavaksi, ja sitä pidetään joustamattomana lopullisen myyntikanavan valinnassa. Hakiessaan energiakasvien tukea viljelijä menettää mahdollisuuden valita vapaasti, mihin käyttötarkoitukseen hän korjuuhetkellä myy sadon (elintarvikekäyttö, rehu tai muu kuin elintarvikekäyttö, myös energia). Tästä seuraavat mahdolliset ansionmenetykset voivat rajoittaa energiakasvien tuen hakemista. Energiakasvialat, joille ei ole haettu energiakasvitukea ja joita viljellään *non food* -kesannointijärjestelmän ulkopuolella, ovat viime vuosina olleet merkittäviä⁸. Energiakasvien markkinoiden katemarginaalit saattavatkin olla joskus korkeita. Lisäksi ennen tilatukijärjestelmän käyttöönottoa useimmista energiataroituksissa viljellyistä viljelykasveista on ollut mahdollista hakea peltokasvitukea.

4. TILANNE UUSISSA JÄSENVALTIOISSA JA JÄRJESTELMÄN MUKAUTTAMINEN

4.1. Energiakasvien tuen oikeudellinen asema

YMP-uudistuksen mukaisesti (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artikla) uudet jäsenvaltiot voivat valita yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän (SAPS), jossa maksetaan yhtäläinen summa viljelyhehtaaria kohti kansalliseen enimmäismäärään asti käyttäen perustana niiden suorien tukien yhteismäärää, jotka kullekin uudelle jäsenvaltiolle voitaisiin maksaa kyseisenä vuonna.

Nykyisellään SAPS-järjestelmässä säädetään, että järjestelmää soveltavat jäsenvaltiot jäävät energiakasvijärjestelmän ulkopuolelle. Koska kesannointivielvoitetta ei ole, näissä jäsenvaltioissa ei myöskään ole mahdollista viljellä energiakasveja kesantomaalla.

SAPS-järjestelmää soveltava uusi jäsenvaltio voi kuitenkin neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 c artiklan mukaisesti myöntää viljelijöille energiakasvien viljelyyn täydentävää suoraa kansallista tukea, jos komissio tämän hyväksyy. Tällaisessa täydentävän

⁷ Ei vähäpätöinen: Energiakasvien tuki on yli 10 prosenttia viljelykasvin markkinoiden katemarginaalista.

⁸ Ks. 3.1 kohta

kansallisen tuen enimmäismäärässä on otettava huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 a artiklan mukainen tuen asteittainen käyttöönotto.

Niihin uusiin jäsenvaltioihin, joissa SAPS-järjestelmä ei sovelleta (Slovenia ja Malta), sovelletaan samoja yleisiä ehtoja kuin EU-15-maihin, lukuun ottamatta sitä, että tuki otetaan asteittain käyttöön neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 a artiklan mukaisesti. Näin ollen energiakasvijärjestelmä ja siihen liittyvät taattu enimmäispinta-ala sekä pakollinen kesannointi (johon sisältyy mahdollisuus viljellä energiakasveja näillä kesantoaloilla) ovat käytössä.

4.2. Biopolttoaineita koskevan aloitteen täytäntöönpano

Biopolttoaineiden kulutuksesta ja ohjeellisista kansallisista tavoitteista EU-25:ssä saatavilla olevat tiedot osoittavat, että useiden uusien jäsenvaltioiden vahvistamat tavoitteet ovat EU-15-maiden tavoitteiden mukaisia tai ylittävät ne biopolttoainetta koskevan EU:n aloitteen täytäntöönpanossa. Kaikki uudet jäsenvaltiot ovat jo hyväksyneet kansalliset toimenpiteet (esimerkiksi vapautukset valmisteverosta) biopolttoaineiden tuotannon ja käytön tukemiseksi.

Jotkin uusista jäsenvaltiosta myöntävät jo täydentävää kansallista tukea energiakasvien tuotantoon⁹, mikä osoittaa, että näitä viljelykasveja kohtaan tunnetaan huomattavaa kiinnostusta kyseisissä maissa.

Nämä tiedot osoittavat, että uudet jäsenvaltiot pyrkivät tiiviisti noudattamaan biopolttoaineita koskevaa aloitetta. Niitä koskevat samat velvoitteet ja sitoumukset kuin muita jäsenvaltioita.

Uusissa jäsenvaltioissa energiatuotannossa olevista viljelyaloista on saatavilla vain vähän tietoa. Biodieselin tuotantokapasiteettia koskevat tiedot (ks. tämän kertomuksen liite III) osoittavat kuitenkin, että vaikka peltomaan osuus uusissa jäsenvaltioissa on noin 30 prosenttia EU-25:n koko peltomaasta, biodieselin tuotantokapasiteetti on vain 8–10 prosenttia EU-25:n koko kapasiteetista. Vaikka tuotantokapasiteetti on kasvanut lähes 50 prosenttia vuosina 2005–2006, ainoastaan 20 prosenttia tästä kasvusta on sijoittunut uusiin jäsenvaltioihin.

4.3. Energiakasvien kehitysnäkymät lyhyellä aikavälillä uusissa jäsenvaltioissa

Liitteissä III ja IV esitetään tietoa ja arvioita energiakasvialojen, jalostuskapasiteetin ja biopolttoaineiden tuotannon kehityksestä samoin kuin tietoja uusien jäsenvaltioiden nykyisestä ja tulevasta tuotantokapasiteetista.

Uusissa jäsenvaltioissa rakennetaan uutta bioetanolin tuotantokapasiteettia. Vaikka vuonna 2005 ainoastaan Puolalla (2 laitosta) ja Unkarilla (2 laitosta) oli kapasiteettia yhteensä 135 000 tonnia, vuonna 2008 kapasiteetti ylittää todennäköisesti 1 128 000 tonniin kuudessa uudessa jäsenvaltioissa ja toiminnassa on noin 20 yksikköä. Varsinkin Unkari, Puola ja Tšekki saattavat nousta merkittäviksi uusiksi bioetanolin tuottajiksi. Biodieselin tuotantokapasiteetti saattaa samoin kaksinkertaistua vuosina 2005–2007, ja uusien jäsenvaltioiden osuus on noin 10 prosenttia (lähinnä Puola ja Tšekki).

⁹ Puola: 7 500 ha lyhytkiertoista energiapuuta; Unkari: 30 000 ha peltokasveja, 11 000 hehtaaria energiaheinää (*Miscantus*) ja 2 500 ha lyhytkiertoista energiapuuta.

5. JÄRJESTELMÄN KEHITTÄMINEN TULEVAISUUDESSA

5.1. *Energiakasvien tuen ulottaminen kaikkiin uusiin jäsenvaltioihin*

Ottaen huomioon EU:n biopoltoainestrategiassa vahvistetut strategiset tavoitteet, järjestelmän ensimmäisten kahden täytäntöönpanovuoden aikaiset kokemukset, energiakasvialan kehityksen koko EU:ssa ja 20. helmikuuta 2006 pidetyn neuvoston 2708. kokouksen päätelmät komissio ehdottaa, että energiakasvijärjestelmä laajennettaisiin vuodesta 2007 alkaen kaikkiin jäsenvaltioihin, myös SAPS-järjestelmää soveltaviin uusiin jäsenvaltioihin. Komissio katsoo, että energiakasvien tuotantoon olisi tarjottava samanlaiset kannustimet uusissa jäsenvaltioissa kuin EU-15-maissa. Sen vuoksi järjestelmä olisi otettava käyttöön samoin edellytyksin kuin nykyisin EU-15:ssä, mukaan luettuna täysimääräinen energiakasvien tuki.

5.2. *Taatusen enimmäispinta-alan mukauttaminen*

Uusissa jäsenvaltioissa on noin 30 miljoonaa hehtaaria peltomaata, joka on noin 30 prosenttia EU-25:n koko peltomaasta (104,3 miljoonaa hehtaaria). Tässä kertomuksessa esitettyjen arvioiden perusteella ei ole syytä olettaa, että uusien jäsenvaltioiden tuotantopotentiaali olisi alhaisempi kuin EU-15:ssä. Kun otetaan huomioon, että SAPS-järjestelmää soveltavissa uusissa jäsenvaltioissa *non food* -kesannointijärjestelmä ei ole käytössä ja että sisämaavaltioissa¹⁰ (Unkari, Tšekki ja Slovakia) energiakasvien tuotantoon voitaisiin käyttää suurempi osuus pinta-alasta, tämä suhdeluku voisi olla huomattavasti korkeampi, jos energiakasvien tukijärjestelmää laajennetaan.

Kun otetaan huomioon energiakasvialojen kehittyminen vuosina 2004–2006 EU-15:ssä ja se, että YMP:aa on tarkoitus tarkistaa vuonna 2008, on pohdittava, riittääkö nykyinen taattu enimmäispinta-ala kattamaan vuosien 2007–2008 kysynnän niin, ettei kyseinen enimmäispinta-ala ylitä. Ylitys johtaisi energiakasvien hehtaarikohtaisen tuen alenemiseen. Sokerialan uudistuksen yhteydessä mahdollistettiin energiakasvien tuen maksaminen sokerijuurikkaasta, mikä voi johtaa energiakasvialan kasvuun.

Komissio katsoo, että energiakasvijärjestelmän laajentaminen uusiin jäsenvaltioihin vuodesta 2007 alkaen edellyttää energiakasvien taatusen enimmäispinta-alan lisäystä ainakin suhteessa uusien jäsenvaltioiden peltomaahan.

5.3. *Monivuotisten viljelmien perustamisesta maksettavan kansallisen tuen käyttöönotto*

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 56 artiklan 4 kohdassa jäsenvaltioille annetaan lupa maksaa kansallista tukea enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka liittyvät siihen, että kesantomaalle perustetaan biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmiä. Jos tämä mahdollisuus ulotettaisiin energiakasvialoihin, tuen tasoa voitaisiin korottaa lisäämättä YMP:n kustannuksia. Kun otetaan huomioon, kuinka pienelle osuudelle energiakasvialoista on nykyään istutettu monivuotisia kasveja, tällaisen toimenpiteen avulla voitaisiin myös tasoittaa nykyistä öljykasvien hyväksi kallistuvaa epätasapainoa. Tällainen tuki myös kannustaisi huonompilaatuisen peltomaan tai huomattavan eroosioalttiiden alueiden vaihtoehtoiseen ja vähemmän voimaperäiseen käyttöön, mikä lisäisi järjestelmästä saatavaa ympäristöhyötyä.

¹⁰ Jäsenvaltiot, joilla ei ole suoraa yhteyttä merisatamaan.

5.4. *Mahdollisuudet yksinkertaistaa energiakasvien tukijärjestelmää*

Energiakasvijärjestelmän tarkoituksena on kannustaa viljelemään viljelykasveja, jotka on lähinnä tarkoitettu tiettyjen energiatuotteiden tuotantoon (eli biopolttoaineet ja biomassasta tuotettu energia) (ks. asetuksen (EY) N:o 1782/2003 88 artikla).

Järjestelmän kahden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana alalta on tullut useita valituksia järjestelmän monimutkaisuudesta, millä voi myös olla kielteinen vaikutus viljelijöiden ja jalostajien/kerääjien intoon osallistua järjestelmään. Sen vuoksi olisi aiheellista tarkastella, voitaisiinko täytäntöönpanosääntöjä yksinkertaistaa vaarantamatta järjestelmän tehokkuutta.

Ottaen huomioon neuvoston 2708. kokouksen päätelmät (ks. 2 jakso) komissio aikoo tehdä ehdotukset energiakasvijärjestelmän täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta suorien tukien hallintokomitealle ennen vuoden 2006 loppua. Energiakasvijärjestelmän täytäntöönpanosääntöjä voitaisiin mahdollisesti yksinkertaistaa seuraavilta osin:

- tarkistetaan järjestelmää, jonka mukaisesti jalostaja maksaa takuun: sen sijaan, että kerääjien ja/tai jalostajien on maksettava takuu jokaisesta sopimuksesta ja raaka-ainetyypistä, voitaisiin harkita järjestelmää, jossa viljelijät toimittavat raaka-aineet hyväksytyille kerääjille/jalostajille ja saavat näin energiakasvien tuen,
- yksinkertaistaminen tilatasolla: tarkistetaan nykyisiä valvontatoimenpiteitä, joita sovelletaan, kun viljaa ja öljykasveja käytetään tilalla energiantuotantoon.

6. PÄÄTELMÄT

- a. Energiakasvijärjestelmä olisi aiheellista ottaa käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa – myös uusissa jäsenvaltioissa – jotta osallistumista biopolttoaineita koskevaan EU:n aloitteeseen voidaan tukea. Tämä edellyttää varsinkin taatun enimmäispinta-alan mukauttamista. Yhteisön talousarviolle aiheutuu lisäkustannuksia enintään 4,5 miljoonaa euroa jokaiselta taatun enimmäispinta-alan 100 000 hehtaarin lisäykseltä. Komissio aikoo tehdä ajallaan vastaavan ehdotuksen neuvostolle. Taatun enimmäispinta-alan mukautuksessa on otettava huomioon järjestelmän mahdollinen käyttö vuosina 2007 ja 2008, ja taattua enimmäispinta-alaa tarkastellaan uudelleen YMP:n vuonna 2008 tehtävän kokonaistarkastelun yhteydessä.
- b. Jos täytäntöönpanosääntöjä yksinkertaistettaisiin huomattavasti, järjestelmästä saataisiin houkuttelevampi sekä viljelijöille että jalostajille ja sillä voitaisiin paremmin tukea energiakasvituotannon kehitystä. Komissio tarkastelee huolellisesti, kuinka järjestelmän täytäntöönpanosääntöjä voitaisiin yksinkertaistaa varmistuen samanaikaisesti, ettei riskiä järjestelmän väärinkäytöstä ole.

PERUSTELUT

Neuvosto pääsi kolme vuotta sitten poliittiseen yhteisymmärrykseen vuoden 2003 YMP-uudistuksesta ja pohjusti näin EU:n viljelijöilleen myöntämän tulotuen perinpohjaista uudistusta ja energiakasvien viljelylle myönnettävän uuden tuen käyttöönottoa tavoitteena EU:n maatalouden ja maaseutualueiden kestävämpi kehitys.

On liian aikaista arvioida uudistuksen vaikutuksia kattavasti. Jo saatujen kokemusten perusteella vaikuttaa kuitenkin siltä, että vaikka yleisesti ottaen uudistus on ollut menestys, voitaisiin mahdollisesti tehdä joitakin tiettyjä tehokkuuteen ja/tai yksinkertaistamiseen tähtääviä parannuksia.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on saada vuodesta 2007 alkaen voimaan seuraavia kohtia koskevat parannukset:

- pannaan täytäntöön komission neuvostolle energiakasvijärjestelmän täytäntöönpanosta antaman kertomuksen päätelmät eli otetaan kyseinen järjestelmä käyttöön uusissa jäsenvaltioissa samoin edellytyksin kuin muissa jäsenvaltioissa ja sallitaan kansallinen tuki biomassatuotantoon tarkoitettujen monivuotisten viljelmien perustamiseksi aloille, joille maksetaan energiakasvien tukea,
- annetaan yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaville uusille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa edelleen tätä yksinkertaista tapaa myöntää viljelijöille tulotukea vuoden 2010 loppuun saakka; yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaville uusille jäsenvaltioille myönnettyä poikkeusta, joka koskee lakisäateisten hoitovaatimusten sisällyttämistä täydentävään ehtoon, ei kuitenkaan enää jatketa vuoden 2008 jälkeen; jotta perustaso (jollei mahdollisista seuraamuksista muuta johdu) maaseudun kehittämisen toimintalinjassa 2 säilyy johdonmukaisena sen seikan kanssa, ettei poikkeuksen voimassaoloaikaa pidennetä, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklaa olisi vastaavasti muutettava,
- yksinkertaistetaan tilatukijärjestelmän tukikelpoisuussääntöjä oliivinviljelyalojen osalta,
- sokerin suorien tukien osalta otetaan käyttöön joitakin tarpeellisia sääntöjä.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja oikaisemisesta sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003¹² otetaan käyttöön yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevat yhteiset säännöt ja vahvistetaan tietyt maataloustuottajien tukijärjestelmät.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 8 kohdassa kielletään kansallista varantoa käyttäen vahvistettujen oikeuksien siirto perintöjä lukuun ottamatta. Kun kyseessä on sulautuminen tai jakaminen, on myös aiheellista sallia viljelijöiden tuoda kansallisesta varannosta myönnetty tukioikeudet uudelle tilalle tai uusille tiloille.
- (3) Kokemus on osoittanut, että kun kyseessä on tuotantomääristä riippumaton tulotuki, maatalousmaan tukikelpoisuutta koskevat säännöt voivat olla yksinkertaiset. Erityisesti on aiheellista yksinkertaistaa tilatukijärjestelmän tukikelpoisuussääntöjä oliivinviljelyalojen osalta.
- (4) Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat jäsenvaltiot eli Tšekki, Viro, Kypros, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia, jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot', jäävät nykyisin yhteisön energiakasvien tuen ulkopuolelle. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 92 artiklan mukainen energiakasvijärjestelmän tarkastelu on osoittanut, että energiakasvien tuki on aiheellista ulottaa kaikkiin jäsenvaltioihin vuodesta 2007 alkaen yhtäläisin edellytyksin. Sen vuoksi taattua enimmäispinta-alaa

¹¹ EYVL C ..., ..., s.

¹² EYVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 953/2006 (EYVL L 175, 29.6.2006, s. 1).

olisi korotettava suhteessa, tukien lisäystä koskevaa aikataulua, jonka mukaisesti tukijärjestelmät otetaan käyttöön uusissa jäsenvaltioissa, ei pitäisi soveltaa energiakasvijärjestelmään ja yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää koskevia sääntöjä olisi muutettava.

- (5) Monivuotisten energiakasvien aseman parantamiseksi ja tällaisten viljelykasvien tuotannon lisäämisen kannustamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava lupa myöntää kansallista tukea enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka liittyvät siihen, että aloille, joista on haettu energiakasvien tukea, perustetaan monivuotisten kasvien viljelmiä.
- (6) Uusien jäsenvaltioiden sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijät ovat liittymisestä alkaen saaneet sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001¹³ mukaista hintatukea. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 f luvussa säädettyyn sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöille myönnettävään tukeen ei pitäisi soveltaa kyseisen asetuksen 143 a artiklan mukaista tukien lisäystä koskevaa aikataulua sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöille myönnettävän tuen soveltamispäivämäärästä lähtien.
- (7) Kokemus on osoittanut, että yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on tehokas ja yksinkertainen tapa myöntää tuotantomääristä irrotettua tukea viljelijöille. Yksinkertaistamisen vuoksi on aiheellista antaa uusille jäsenvaltioille lupa soveltaa kyseistä järjestelmää vuoden 2010 loppuun saakka. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaville jäsenvaltioille myönnettyä poikkeusta, joka koskee lakisääteisten hoitovaatimusten sisällyttämistä täydentävään ehtoon, ei kuitenkaan katsota aiheelliseksi jatkaa vuoden 2008 jälkeen. Jotta tietyt maaseudun kehittämistoimenpiteet olisivat johdonmukaisia sen seikan kanssa, ettei poikkeuksen voimassaoloaikaa pidennetä, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005¹⁴ 51 artiklaa olisi muutettava.
- (8) Tavallisesti viljelijät voivat keskenään sopia edellytyksistä, joilla erillistä sokeritukea saanut tila (tai tilan osa) siirretään. Jos kyseessä on kuitenkin perintö, on aiheellista säätää, että erillinen sokerituki myönnetään perinnön saajalle.
- (9) Asetukset (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 1698/2005 olisi muutettava vastaavasti.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitettä I on muutettu unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 30 päivänä tammikuuta 2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 247/2006¹⁵. Virheen vuoksi oliiviöljyä ja humalaa koskevissa kohdissa ei otettu huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 795/2004 muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetulla komission

¹³ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EYVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

¹⁴ EYVL L 277, 21.10.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o .../2006 (EYVL L ..., 2006, s. ...).

¹⁵ EYVL L 42, 14.2.2006, s. 1.

asetuksella (EY) N:o 2183/2005¹⁶ kyseiseen liitteeseen tehtyjä muutoksia. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liite I olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti asetuksen (EY) N:o 2183/2005 soveltamispäivästä lähtien,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

1) Korvataan 42 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Lukuun ottamatta perintönä tai ennakkoperintönä annettavien oikeuksien siirtoa sekä sulautumisia ja jakamisia ja poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, oikeuksia, jotka on vahvistettu kansallista varantoa käyttäen, ei saa siirtää viiden vuoden aikana niiden myöntämisestä. Kun kyseessä on sulautuminen tai jakaminen, uutta tilaa tai uusia tiloja hoitava viljelijä tai hoitavat viljelijät pitävät kansallisesta varannosta alun perin myönnettyt oikeudet viisivuotiskaudesta jäljellä olevan ajan.”

2) Korvataan 44 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”’Tukikelpoisilla hehtaareilla’ tarkoitetaan myös aloja, joille on istutettu humalaa tai joihin sovelletaan väliaikaisen kesannoinnin velvoitetta, tai oliivinviljelyaloja.”

3) Korvataan 51 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) pysyvien kasvien tuotantoon, lukuun ottamatta oliivipuita tai humalaa;”

4) Korvataan 60 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio käyttää 59 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, viljelijät voivat poiketen siitä, mitä 51 artiklan b ja c alakohdassa säädetään, ja tämän artiklan mukaisesti käyttää myös 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sekä muiden kuin tämän asetuksen 93 artiklan nojalla tukea saavien perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuotantoon, 51 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja viljelykasveja lukuun ottamatta.”

5) Korvataan 71 g artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Viljelijät voivat poiketen siitä, mitä 51 artiklan b ja c alakohdassa säädetään, ja tämän artiklan säännösten mukaisesti käyttää myös 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tuotantoon sekä muiden kuin tämän asetuksen 93 artiklan nojalla tukea saavien perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuotantoon, 51 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja viljelykasveja lukuun ottamatta.”

¹⁶ EYVL L 347, 30.12.2005, s. 56.

- 6) Lisätään 88 artiklaan kohta seuraavasti:
”Asetuksen 143 a ja 143 c artiklaa ei sovelleta energiakasvien tukeen.”
- 7) Korvataan 89 artiklan 1 kohta seuraavasti:
”1. Käyttöön otetaan 2 000 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.”
- 8) Lisätään 90 a artikla seuraavasti:

*”90 a artikla
Kansallinen tuki*

Jäsenvaltioille annetaan lupa maksaa kansallista tukea enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka liittyvät siihen, että aloille, joista on haettu energiakasvien tukea, perustetaan monivuotisten kasvien viljelmiä.”

- 9) Lisätään 110 s artiklaan kohta seuraavasti:
”Asetuksen 143 a ja 143 c artiklaa ei sovelleta sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöille myönnettävään tukeen.”
- 10) Muutetaan 143 b artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
”1. Uudet jäsenvaltiot voivat päättää viimeistään liittymispäivänä korvata 9 kohdassa tarkoitetun soveltamisjakson aikana suorat tuet, lukuun ottamatta IV osaston 5 luvussa vahvistettua energiakasvien tukea, yhtenäisellä pinta-alatuella, joka lasketaan 2 kohdan mukaisesti.”
- b) korvataan 6 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:
”Asetuksen 3, 4, 6, 7 ja 9 artiklan soveltaminen on 1 päivästä tammikuuta 2005 31 päivään joulukuuta 2008 uusille jäsenvaltioille valinnaista siltä osin kuin kyseiset säännökset liittyvät lakisääteisiin hoitovaatimuksiin.”
- c) korvataan 9 kohta seuraavasti:
”9. Jollei 11 kohdan säännösten soveltamisesta muuta johdu, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on kunkin uuden jäsenvaltion käytettävissä soveltamiskauden, joka päättyy vuoden 2010 lopussa. Uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään viimeisen soveltamisvuoden 1 päivänä elokuuta aikomuksestaan lopettaa järjestelmän soveltaminen.”
- d) korvataan 11 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:
”Edellä 9 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiskauden loppuun asti sovelletaan 143 a artiklassa määritettyä prosenttiosuutta. Jos yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamista jatketaan vuoden 2010 loppua kauemmin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tehtävällä päätöksellä, 143 a artiklassa

vuodelle 2010 määritettyä prosenttiosuutta sovelletaan yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiskauden viimeisen vuoden loppuun asti.”

11) Muutetaan 143 b a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Edellä 143 b artiklasta poiketen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot voivat viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2006 päättää myöntää vuosien 2006–2010 osalta erillistä sokeritukea viljelijöille, jotka voivat saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla.”

b) lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun on kyse perinnöstä tai ennakkoperinnöstä, erillinen sokerituki myönnetään tilan perineelle viljelijälle edellyttäen, että viljelijä voi saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla.”

12) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2008.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007. Asetuksen 1 artiklan 9, 11 ja 12 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liite I seuraavasti:

1) Korvataan oliiviöljyä koskevat tiedot seuraavasti:

”

Oliiviöljy	Tämän asetuksen IV osaston 10 b luku Komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 ¹ 48 a artiklan 11 kohta	Pinta-alamatuki Koskee Maltaa ja Sloveniaa vuonna 2006
------------	--	--

¹ EUVL L 141, 30.4.2004, s. 1.

”

2) Korvataan humalaa koskevat tiedot seuraavasti:

”

Humala	Tämän asetuksen IV osaston 10 d luku (***) (*****) Asetuksen (EY) N:o 795/2004 48 a artiklan 12 kohta	Pinta-alamatuki Koskee Sloveniaa vuonna 2006
--------	--	---

”

RAHOITUSSELVITYS

1. BUDJETTIKOHTA: 05 03 02 27		MÄÄRÄRAHAT (ATE 2007): 34,6 miljoonaa euroa.		
2. TOIMENPITEEN NIMI: Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja oikaisemisesta sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta annettu neuvoston asetus				
3. OIKEUSPERUSTA: Perustamissopimuksen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan				
4. TAVOITTEET: Annetaan yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää (SAPS) soveltaville uusille jäsenvaltioille mahdollisuus hyödyntää energiakasvijärjestelmää ja samalla korotetaan taattu enimmäispinta-ala koko yhteisössä 1,5 miljoonasta hehtaarista 2,0 miljoonaan hehtaariin. Sokerialan uudistuksen yhteydessä hyväksytyt periaatteen mukaisesti sokerialalla otetaan käyttöön sääntö, jonka mukaan tuotantoon sidotun siirtymäkauden tuen vähittäistä käyttöönottoa ei sovelleta. Uusille jäsenvaltioille annetaan lupa jatkaa SAPS-järjestelmän soveltamista vuoden 2010 loppuun ja tilatukijärjestelmässä oliiviöljyyn sovellettavia sääntöjä selkeytetään.				
5. VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON:	12 KUUKAUDEN JAKSO (milj. euroa)	KULUVA VARAINHOITO VUOSI (2006) (milj. euroa)	SEURAAVA VARAINHOITO VUOSI (2007) (milj. euroa)	
5.0 MENOT – EY:N TALOUSARVIOSTA (TUET / INTERVENTIOT) – KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA – MUUT	22,5	–	–	
5.1 TULOT – EY:N OMAT VARAT (MAKSUT / TULLIT) – KANSALLISELLA TASOLLA	–	–	–	
	2008	2009	2010	2011+
5.0.1 MENOARVIO	22,5	22,5	22,5	22,5
5.1.1 TULOARVIO	–	–	–	–
5.2 LASKUTAPA: –				
6.0 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA			KYLÄ/EI	
6.1 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA			KYLÄ/EI	
6.2 LISÄTALOUSARVION TARVE			KYLÄ/EI	
6.3 MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT			KYLÄ/EI	
HUOMAUTUKSIA: 1) Nykyhetkellä arvioidaan, ettei taattua enimmäispinta-alaa käytetä kokonaisuudessaan vuosina 2007 ja 2008, sillä energiaturkijärjestelmää on ryhdytty soveltamaan melko hitaasti vanhoissa jäsenvaltioissa. Tämä voi johtaa yhteisön talousarviossa enintään 20 miljoonan euron säästöihin vuonna 2008 ja enintään 10 miljoonan euron säästöihin vuonna 2009. 2) Uudet jäsenvaltiot soveltavat pakollista kesannointia koskevia sääntöjä vasta vuoden 2010 jälkeen. Tällä voi olla välillisiä vaikutuksia viljamarkkinoihin, mikä voi vuosina 2010 ja 2011 aiheuttaa yhteisön talousarvioon kustannuksia, joita ei voi laskea määrällisesti.				